

Dirk-Jan Dalhuisen
3 juli 2014

Tussen dromen en doen

Rijplezier. Voor de één betekent dat relaxed flaneren met een cabrio langs boulevards met volle terrassen, terwijl de ander zichzelf liever met klamme handjes achter het stuur van een hot hatch ziet stoeien met een Zwitserse bergpas. Weer een ander droomt weg bij een zonnige roadtrip met een fijne gran turismo door Toscane, waar een vierde juist liever het circuit opzoekt. Wat het fenomeen 'rijplezier' ook bij je oproept, vaak vormt een rib uit je lijf de brug tussen dromen en doen. Voor een beetje hot hatch of een tweedehands MX-5 is die rib misschien net toereikend, maar dan houdt het wel zo'n beetje op. Wel eens aan een Secma F16 gedacht?

Vlaggenscheepje

Waarschijnlijk niet. Grote kans dat je ¼berhaupt nog nooit van Secma hebt gehoord. Secma is een kleine Franse fabrikant, gevestigd onder de rook van Lille, die sinds 1995 brommobielen en auto's produceert die 'eenvoudig, aantrekkelijk en anders dan anders' zijn. Of, op z'n Secma's: fun cars. Eén rondje om de auto - want dat is de F16 - en je begrijpt meteen wat de Fransen daarmee bedoelen. Het model is kleiner dan een smart roadster en heeft met z'n looks nog het meest weg van een buggy. Wielen op de hoeken, dunne - uitneembare - stoffen vleugeldeurtjes en een primitief oprolbaar lapje dak boven je hoofd dat niet veel meer voorstelt dan het doek van een beetje kampeertent. En dan te bedenken dat de F16 het vlaggenscheepje is van alle vijf fun cars uit de Secma-keuken...

Grassprietjes

Als je eenmaal je plekje in de F16 hebt gevonden, zit je zo laag dat je vanuit je stoel letterlijk de grassprietjes uit de berm kunt plukken. Dankzij de hoge dorpels gaat aan het instappen nog wel een hele klauterpartij vooraf. Een flinke hap uit de stoelzitting schept wat ruimte om jezelf achter het stuur te wurmen, maar dat gaat wel ten koste van de steun in je bovenbenen. Buiten dat is de zitpositie in de F16 prima voor elkaar, ondanks het feit dat de stoelen er nogal simplistisch uitzien en je even moet wennen aan de pedalen die niet helemaal recht voor je zijn geplaatst. Over simplistisch gesproken: in het knalrode (en -harde) dashboardpaneel spotten we van boven naar beneden niet meer dan een eenvoudig instrumentarium, een klein bergvakje, drie bedieningsknoppen en een aansteker. That's it.

Dikke pret

Secma belooft dikke pret: de F16 moet 'de agressiviteit van een Ariel Atom en de sensatie van een Lotus Caterham bieden tegen een fractie van de kosten'. Dat horen we niet vaak over auto's die 105 pk ophoesten en het 'al' bij 180 km/h voor gezien houden. Toch hebben de Fransen wel een punt: doordat zo'n beetje alles wat overtollige kilo's oplevert achterwege is gelaten, weegt de F16 slechts 560 kg. Da's bijna de helft van een ook al niet zo zware Lotus Elise! Aan zes tellen heeft de F16 genoeg om naar de '100' te vliegen - geef je met dat kleine beetje vermogen toch maar mooi even menig hot hatch het nakijken. Met een top van 180 km/h kun je zelfs de snelweg op, al is de Secma daar niet echt in z'n element: het zicht op wat er achter je gebeurt is belabberd, het windkabaal allesoverstemmend en de herrie uit de van Renault afkomstige 1.6, die pal achter je ligt, oorverdovend.

Spartaans tot op het bot

Veel leuker is het om met de blitse Fransoos over bochtige dijkweggetjes te slingeren. Daar produceert de F16 minder lawaai en profiteert 'ie optimaal van z'n spartaanse bouw. Dankzij het lage zwaartepunt, achterwielaandrijving en een bijna-ideale verdeling (40% voor / 60% achter) van het kleine beetje gewicht voelt de lichtvoetige Secma zich hier helemaal thuis. Dat de F16 zo'n vedergewicht is, betekent overigens niet dat 'ie zich ook heel licht laat besturen. Stuur- en rembekrachtiging betekenen namelijk extra kilo's en daar houden ze bij Secma niet van. Je mag dus lekker zelf aan het werk. Qua rijbeleving komt de F16 nog het meest in de buurt van een kart: alles voelt heerlijk puur en direct aan en er is domweg niets wat het rijden ook maar enigszins comfortabel maakt. Alles, maar dan ook alles wat er onder je door gaat, geeft de auto genadeloos aan je door.

Met de F van Fun

Een sympathiek en uitgesproken scheurrijzertje dus, die F16. Gespeend van ieder grammetje luxe, maar met een heerlijk puur en eerlijk karakter. Ergonomisch valt er nog wel wat te verbeteren en praktisch is de Secma alÅ helemaal niet - een bagageruimte ontbreekt bijvoorbeeld en bij een aanrijding schatten we de overlevingskans niet zo positief in - maar het rijplezier dat de kekke Fransoos daar tegenover zet, maakt veel goed. Met een vanafprijs van 23.699 euro is de F16 nog best schappelijk geprijsd ook. Zelfs als je de auto met wat accessoires personaliseert, kost de Secma amper de helft van, let's say, een Alfa Romeo 4C. Voor dat geld zijn er maar weinig auto's die de unieke rijbeleving van de Secma F16 evenaren.

Plus

- + Pure rijbeleving
- + Unieke verschijning
- + Relatief betaalbaar

Min

- Ergonomie niet geweldig
- Lawaaiig op snelwegtempo
- Nergens ruimte voor bagage